

انفجار و ترور

هر نتیجه ای در ایران به پارآورد
در عراق نیز به بار می آورد

توده ای ها و مردم ایران با تولید سلاح اتمی در
ایران مسئله ندارند، با حاکمیت مسئله دارند!
بحث اینست: سلاح اتمی در اختیار کدام حاکمیت و
در خدمت کدام طبقه و کدام منافع؟

گفتگوی رادیویی سردبیر راه توده (ص ۲۷-۱۷)

پایان ظلم و ستم
شاه و موبد

آخرین
شاه

همراه آئین مردم
با هم رفتند (ص ۷)

چاپ خاطرات
غنی بلوریان

(ص ۳۱)

۲۸ مرداد

هر کسی از ظن
خود شد ضد آن

(ص ۳۳)

سلطنت

و
ولایت

دفتری که با انقلاب ۵۷
باید بسته می شد

(ص ۱۱)

کمونیست ها

و شورای

حکومتی عراق

(ص ۶)

بدرود با

صادق انصاری

(صفحات ۲۹ و ۲۸)

پدر فوتبال ایران

جهان را ترک گفت

۶ ماه پرحادثه و تنش
در برابر جنبش جمهوریخواهی

دریغرنج ترین شرایط جهانی، مردم ایران دگرگونی اساسی در حاکمیت جمهوری اسلامی را انتظار می کشند و بموجب همه شرایط و نشانه های موجود در صحنه سیاسی داخلی و همچنین صحنه سیاسی منطقه و جهان این دگرگونی اجتناب ناپذیر است. نه رکود ظاهری جنبش اصلاحات و نه چنگ و دندان که مخالفان اصلاحات نشان میدهند، هیچیک بیان کننده آن شرایط واقعی که ایران در آن قرار دارد نیستند. شاید سکوت و رکود ظاهری جنبش را بتوان شکل گیری و تعمیق مقاومت منفی مردم در برابر حاکمیت تعبیر کرد، اما تشدید جنایت در زندان ها و تدابیری که مافیای قدرت و ثروت برای حفظ موقعیت خود بر گزیده، قطعاً به معنای ثبات موقعیت آن نیست؛ و این به دهها دلیل قابل اثبات است که مهم ترین آنها، همانا سرسختی و خشونت است که از خود نشان می دهد و بیم هراسی که از برداشتن یک گام به عقب دارد. آنها از این بیم دارند که با نیم گام به عقب، روند خروج از حاکمیت و پایان سلطه بر آن آغاز شود، اما مانند همه موارد تاریخی، ارتجاع حاکم در هر کشوری قادر نیست بموقع درک کند، که در شرایط ناگزیر تاریخی اگر این نیم گام را برندارد نیز باید برود!

به این ترتیب، جنبش آزادیخواهی و جمهوری طلبی مردم ایران، تا اسفند ماه و فرا رسیدن موعد برگزاری انتخابات مجلس هفتم، در انتظار رویدادهای بزرگ است و مترصد بهره گیری از هر فرصت و موقعیت برای یک گام به جلو و پشت سر گذاشتن حاکمیت. بی شک انتخابات آینده مجلس شورای اسلامی از جمله فرصت های تاریخی است تا مردم ایران به حاکمیت و جهان نشان دهند چه چیز را می خواهند و چه کسانی را نمی خواهند؛ و در همین عرصه است که به موقعیت گرفتار آمده حاکمیت در منطقه به دیده یک فرصت می نگرند. این امر پنهانی نیست که غارتگران و سرکوبگران جا خوش کرده در حاکمیت، بویژه در سالهای گذشته چنان با مردم ایران رفتار کرده اند که یک نیروی اشغالگر با مردم یک کشور اشغال شده رفتار می کند؛ و از این نظر مرزهای میان قدرت اشغالگر و حاکمیت سرکوبگر روز به روز کمرنگ تر شده و می شود؛ اما این واقعیت، برای نیروهای سیاسی، ملی و میهن دوست به معنای پذیرش این روند نیست، بویژه اگر با خطر بی تفاوت مردم در برابر تجاوز نظامی به خاک ایران همراه شود. وظیفه تمامی این نیروها از همینجا آغاز می شود. یعنی از تبدیل تمامی فرصت ها داخلی، خارجی و منطقه ای برای به زیر کشیدن حاکمیت مخالف جمهور مردم و حاکمیت مردم؛ و آماده سازی مردم برای تصمیم در لحظه ضروری! (بقیه را در ص ۲ بخوانید)